

EMOTIONAL "ESOTERIK" OCH OBAMAKULTEN

av Lars Adelskog

Givetvis finns ingenting som med rätta kunde kallas emotional esoterik. Det är också därför som ordet "esoterik" i rubriken är satt inom citationstecken. Men det finns något som gör anspråk på att betraktas såsom esoterik utan att ha faktisk och logisk rätt därtill; något som inte har den källa och det ursprung, som all sann esoterik härrör från, utan väsentligen är skapelse av mänsklig fantasi och spekulat.

Denna uppsats har tillkommit i det nödvändiga syftet att i någon mån, om möjligt, motverka den skada som vållas av dem som sprider falskskyldad esoterik och därmed vilseleder många. Utom fråga är många av dessa spridare omedvetna om att de gör esoteriken en otjänst, utom fråga drivs många av god vilja, idealism och önskan att tjäna medmänskorna. Men det räcker inte. Också kunskap, urskillning och självkritik måste ingå i utrustningen hos dem som vill utbreda kännedom om esoteriken. Dessutom måste de iakttaga vissa esoteriska principer och regler.

I esoterisk undervisning kan det inte handla bara om att lära ut den rätta kunskapen utan måste det handla också om att påpeka och vederlägga felaktigheter. Eftersom människorna har en till synes outrotlig tendens att förvränga allt de får veta, har det givetvis uppstått förvrängningar även av esoteriken. Även esoterikstuderande, som själva inte gör sig skyldiga till dylika förvrängningar, är tyvärr ofta så okunniga eller omogna att de med hull och hår sväljer allt som kallas "esoterik", också när det rör sig om uppenbara bedrägerier, såsom de som härrör från den i vårt land verksamme självutnämnde "världsläraren" Alexander Markus.

Författaren av detta anser att esoterikstuderande, också okunniga och omogna sådana, är värda ett bättre öde än att vilseledas av förfalskare och förvrängare.

Den förfalskning och förvrängning av esoteriken, som det i föreliggande uppsats handlar om, är emotionalt betingad. Det rör sig om känslostyrt tänkande, om önsketänkandets "bearbetning" eller "vidareutveckling" av kunskapsmaterial, som mänskligheten erhållit av sina äldre bröder i femte naturriket, kunskapens och enhetens rike.

Dylik emotional "bearbetning" eller "vidareutveckling" kan inte tillföra något av värde till de äldre brödernas undervisning, kan endast försämra och fördärva denna. Detta torde många esoterikstuderande, också de på en elementär nivå, inse i sina bättre stunder, när de får det påpekade för sig eller själva anstränger sig att reflektera över det. Men i stunder av emotional hänförelse och identifiering är reflektionen omöjlig och insikten obefintlig.

Tre exponenter för emotional "esoterik"

Såsom exponenter för dylik emotional "esoterik" har jag valt tre på det nyandliga fältet verksamma lärare och ledare. De tre är amerikanen David Spangler och danskarna Hardy Bennis och Asger Lorentsen.

David Spangler kallar sig visserligen inte själv esoteriker eller sin undervisning esoterik. Men jag har medtagit honom därför att en av vårt lands viktigaste esoteriska institutioner, Stiftelsen Tibetanens bokfond, i två nyligen utsända nyhetsbrev (Nyhetsbrev 1:2009 av den 19 mars och Nyhetsbrev 2:2010 av den 22 maj 2010) hyllat Spangler och anbefallt svenska esoterikstuderande att läsa honom: "*Han är helt enkelt ett föredöme genom att han visar alla som är någorlunda seriöst intresserade av esoteriken hur en fritt tänkande ande kan verka på detta område. Han förstår att i en ny tidsålder kommer inte det andliga livet att kretsa kring intellektuella utläggningar av en stadfäst tro på den esoteriska filosofins grundsatser utan kring en egen inre erfarenhet av och intuitiv kommunikation med själen och i en del fall också med medvetna hjälpare på den andra sidan.*" (Nyhetsbrev 2:2010)

Om Spangler skriver Stiftelsen Tibetanens vidare i det anförda nyhetsbrevet: "*Han nämner*

bara Alice Bailey en enda gång [förmodligen menas "nämner Alice Bailey bara en enda gång"] när han förklarar att hans bok inte är en bok om 'esoterisk kosmologi eller psykologi' och att han rekommenderar alla med intresse för dylikt att t.ex. läsa Rudolf Steiner, Dion Fortune och Alice Bailey."

Genom att sätta Rudolf Steiner och Dion Fortune framom eller ens i jämbredd med Alice Bailey visar Spangler att han inte äger urskillning ifråga om esoterisk kunskap. Alice Bailey var det redskap, som planethierarkin valde att under åren 1919–1949 meddela nya esoteriska fakta till mänskligheten. Varken Steiner eller Dion Fortune hade någon sådan ställning. Steiner var inte ens lärjunge. Det lilla han förstod av den esoteriska kunskap han fick av teosoferna, i synnerhet av Helena Petrovna Blavatsky, "kompletterade" han med egna spekulationer och klärvoajanta "uppenbarelser". Det gör ingen verklig esoteriker. Hans senare hånfulla avfärdande av planethierarkins stora sändebud Blavatsky visar att han icke stod i kontakt med planethierarkin eller någon av dess medlemmar.

Hardy Bennis är författare av böcker i esoteriska ämnen och knuten till gruppen visdomsnett.

Asger Lorentsen och hans partner Yvonne Wassini driver undervisning inom sin organisation Den Gyldne Cirkel (hemsida: www.dengyldnecirkel.dk), som kallar sig "utbildningscentrum för stjärnmänniskor, änglamänniskor och lärjungar av Det Stora Vita Brödraskapet".

De nämnda danska verksamheterna ingår i en paraplyorganisation, som heter Esoterisk Netværk. I denna ingår även det svenska internetforumet Andlig utveckling i fokus (hemsida: andligutveckling.ifokus.se), vilket drivs av Mariann Andersson och synes ha till särskild uppgift att sprida Asger Lorentsens och Hardy Bennis' "esoteriska" undervisning.

Jag valde dessa tre män såsom exponenter för emotional "esoterik" på grund av emotionalt betingade uttalanden de gjorde alldeles efter att den amerikanske senatoren Barack Hussein Obama valdes till sitt lands president den 4 november 2008. Överdrivna förväntningar om Obama gav förvisso många människor uttryck åt i just de dagarna. Men av esoteriker eller andliga ledare har man rätt att fordra mer av besinning och insikt. I stället spetsade dessa tre sina euforiska utgjutelser med "esoterisk" information (läs: desinformation), varmed uttalandena blev om möjligt mer groteska än vad Obamakultens "exoteriska" anhängare kunde åstadkomma.

Genom sina uttalanden visade dessa tre att de lät sig ryckas med i samma slags emotionala hänförelse som vänsterfolk och liberaler i massor hemföll åt vid valet av Barack Obama till Förenta staternas president. På en nästan okänd och i världspolitiken oprövad man projicerade de sin längtan efter och sitt hopp om en ledare med en nästan övermänsklig förmåga att "förändra" världen.

I akademisk psykologi beskrivs projicering som en vanlig mänsklig företeelse. Den består i att en individ eller en grupp överför egna begär, känslor och fantasier (ofta omedvetna sådana) på en annan person, grupp eller företeelse.

I esoterisk psykologi anges projicering som en särskilt yttring av identifiering. Identifiering är ett tillstånd av dysfunktion (felaktig funktion) av medvetandet och ett av de allvarliga hindren för individens effektiva medvetenhetsutveckling. Identifiering är en känslomässig störning, som yttrar sig däri att uppmärksamheten är så fångad, fascinerad av något yttre eller inre föremål att individen ifråga knappt uppfattar något annat. I tillstånd av identifiering fungerar inte urskillning, eftertanke, begrundan, kritik eller analys. Också tidigare inhämtad kunskap, kännedom om fakta och regler om rätt handlande och rätt vara är för tillfället som bortblåsta. Den i all esoterisk träning så viktiga självmedvetenheten eller själverinringen är omöjlig i tillstånd av identifiering och projicering. Icke ens den nästan lika viktiga själviakttagelsen är då möjlig.

Spangler: "Att titta på valresultaten på tisdagskvällen var som att titta på månlandningen

för fyrtio år sedan. Då tog en man ett steg på en ny värld och hela mänskligheten tog ett steg med honom. På tisdagskvällen tog väljarna i Förenta staterna ett steg, och därigenom tog en man oss alla in i en ny värld av möjlighet och hopp. När jag tittade på den nyvalde presidenten Barack Obama, kände jag som om jag väntat på detta ögonblick största delen av mitt liv.”

Bennis: *”När han [Obama] talar är det som en projektor fylld med hopp och förväntan, som spelar från ena sidan till den andra. Bakom de stora orden sände han ut ett budskap om broderskap och hopp till världen, som fick tårarna att tränga fram hos många människor... Och varför är det så stora förväntningar på honom som president för världsmakten USA? Därför att hans ord ger eko i det högsta i oss själva. Ett nytt blad håller på att vändas i den politiska världen – icke blott i USA utan i det mesta av världen.”*

Lorensen: *”För några år sedan i Italien fick jag en upplevelse av en renässansfurstes medvetenhet. I tre timmar upplevde jag den form av identitet, där ens fulla potential av intelligens, överblick, skapande idealism och kraft att genomföra ideerna verkade som ett samlat helt. I detta tillstånd kan man få en väldig överblick, lösa komplicerade problemställningar, se klart var lösningarna ligger och så fokusera på genomförandet. Dessvärre försvann detta tillstånd igen, men när jag såg Obama tala, kunde jag känna igen tillståndet, och det sannolika är att det håller i sig hela hans period som president. Det betyder att vi kommer att få se stora förändringar, eftersom det ger en ovanlig förmåga att påverka på ett etiskt sätt och att genomföra genom att inge idealism och tillit.”*

I ovan anförda uttalanden visar dessa tre män för en esoteriker att de inte genomgått en grundläggande medvetenhetsträning av det slag lärjungen erhåller av sin esoteriske lärare. Visst kan även de som erhållit en sådan träning, tillfälligt påverkas av mass-”medvetenhetens” emotionala illusioner. Visst kan även de för stunden ryckas med i kollektiva projiceringar. Men om så skett, vaknar de snart nog upp ur denna tillfälliga sömn, denna övergående glömska om vilka de är, och *avidentifierar sig* från den. Därefter tackar de sin lärare för att ha återvunnit det tillstånd av vakenhet han lärt dem att så mycket som möjligt vara i. De förblir icke i sömnen och glömskan, framhärdar icke i den. Allraminst undervisar de andra så som om denna tillfälliga dysfunktion av deras medvetenhet vore något positivt, eftersträvans- och minnesvärt, ett högre tillstånd av medvetenhet eller insikt. Just detta gjorde emellertid Spangler:

”Men sedan finns det stunder, värdefulla och kraftgivande, när vi minns. Vi minns vilka vi är och vad vi kan göra och det löfte om ljus som finns inom oss. Tisdagskvällen, när en svart man, en medlem av en minoritetsbefolkning och av globalt ursprung röstades till världens mäktigaste ämbete på en våg av förvandling och hopp, var en av dessa stunder. På tisdagskvällen mindes vi alla.”

I esoterisk undervisning får man lära sig att deltagande i kollektiv emotional berusning och andra dylika massbeteenden utesluter tillstånd av självmedvetenhet, själverinring, vakenhet. Det är just då, när man förlorar sig i massan, som man inte kan minnas vem man är. Spangler ställer alltså det verkliga förhållandet på huvudet: *Vi minns vilka vi är och vad vi kan göra och det löfte om ljus som finns inom oss... På tisdagskvällen mindes vi alla.”*

Att de tre ”esoterikerna” föll in i massan av Obama-tillbedjare är särskilt dåligt med tanke på att den *persona*, som Obama uppvisade under sin kampanj och i sitt segertal, den *persona* på vilken de tre okritiskt projicerade sitt önsketänkande, var omsorgsfullt konstruerad av en grupp experter på retorik och masspåverkan. Dessa experter visste vilka nyckelord och -fraser Obama skulle uttala, hur han skulle upprepa dessa för att denna konstruerade *persona* skulle göra avsedd effekt på lättsuggererade människomassor. De visste vilka emotionala ”knappar” de skulle trycka på för att få massan dit de ville. Och dessa utstuderade trick gjorde avsedd verkan också på dessa ”esoteriker”. Verkliga esoteriker, som fått undervisning i hur man ”avmagnetiserar” sig från dylik massuggestion, skulle inte ha låtit sig ryckas med.

Intressant nog insåg Hardy Bennis att Obama i sitt tal utnyttjade masspåverkansteknik:

”Han använder mantriska påverkningar – till exempel... vilket avslöjar en stark och medveten 7:e stråle.”

Bennis' antagande att detta ”avslöjar en stark och medveten 7:e stråle” hos Obama är utan grund. Segertalet skrevs nämligen inte av Obama själv utan av Jon Favreau, som leder Obamas grupp av talskrivare. Favreau är högst avlönad av alla i Vita Huset anställda. Om någon i sammanhanget har ”en stark och medveten 7:e stråle”, så är det följaktligen Favreau snarare än Obama.

Lorensen synes vara det idealiska suggestionsoffret, ovetande om att andra byggt upp Obamas *persona* och även skrivit hans tal:

”Varenda detalj i talet är en pärla av formfulländade ordval, bilder och betydelser. Vardenda en appellerar till idealism, gemenskap och hopp. Och tillsammans utgör detaljerna det mest fullkomliga tal man kunde föreställa sig i denna situation – och det utan manuskript, noter eller talskrivare.”

Att Obamas tal var skrivet av Favreau omtalade Evan Thomas och Richard Wolffe i tidskriften *Newsweek* den 15 november 2008. Men kom inte med obekväma fakta, som stör Obama-kultens utövare, när de är försjunkna i sin lyckliggörande emotionala berusning!

Det ingår i elementär esoterisk träning att lära sig hålla tillbaka sådana mekaniska emotionala reaktioner, som kan uppstå, när man ställs inför en ny situation; att göra en *utvärderande paus*, innan man sedan talar och handlar. En dylik utvärderande paus innebär att man med sina högre intellektuella medvetenhetsfunktioner, till buds stående fakta, urskillning och eftertanke bearbetar de mottagna intrycken, inte bara låter dem mekaniskt framkalla reaktioner. I synnerhet är detta viktigt, när intrycken utsänts från en källa i avsikt att framkalla önskade reaktioner, alldeles som var fallet, när Obama höll sitt segertal. Att inte göra en dylik utvärderande paus, att inte ens veta att en sådan metod finns, är att vara en mekanisk varelse, som nästan helt och hållet styres av impulser, utifrån mottagna eller egna sedan tidigare automatiserade.

Det viktigaste med all elementär esoterisk träning är att förvandla människan från en i stort sett omedveten, mekanisk varelse, en ”robot”, till en medveten varelse, som själv styr över sina handlingar, sitt tal, sina medvetenhetsyttringar. En individ, som visar att han saknar eftertanke och själviakttagelse, som visar att han ”handlar” såsom främmande impulser inger honom, han handlar inte alls, utan är bara sista länken i ett kontrollsystem, som andra uttänkt och satt i verket för egna syften. Det övergripande ändamålet med esoterisk träning är att människan skall förvärva självmedvetenhet och vilja. I sitt oförvandlade tillstånd saknar hon i stor utsträckning båda. I tillstånd av identifiering saknar hon dem helt och hållet.

Den mänskliga individen är så oerhört likriktad att en utomstående iakttagare av mänskligheten inte skulle behöva dra slutsatsen att varje individ har en egen, självständigt arbetande hjärna utan i stället att människorna styres i väldiga kollektiv av några få hjärnor utom individernas kontroll. Människorna utsätts, sig själva oftast ovetande, för påverkan av system för kollektiv tanke- och känslokontroll, vilka ibland har en mycket stor räckvidd: socialt gruppträck, kommersiell reklam, politisk propaganda.

Dylik påverkan upphävs i tillstånd av självmedvetenhet, självverinring. I själva verket är ett sådant upphävande en viktig praktisk tillämpning av detta högre medvetenhetstillstånd. I stället för att liksom hypnotiseras av en projicerande apparat vänder man sig bort från dennas magnetiska påverkan. Avmagnetiseringen, självväckningen ur hypnosen, effektiviserar man sedan genom att studera apparaten och dess funktion, undersöka vilka som äger och driver den och vad dessa förväntar sig att vinna på att hypnotisera oss andra.

Med rätta sägs därför i *Manus lagar* (Kap. 4, 160§): *”Ont är allt som beror av en främmande vilja, gott är allt som beror av ens egen vilja. Det är nödvändigt att veta denna kortfattade definition av gott och ont.”*

En annan sida av elementär esoterisk träning, lika viktig som att lära sig använda den utvärderande pausen, är att lära sig av med att göra antaganden utan tillräcklig grund. Hur sträng denna träning i de gamla hemliga kunskapskolorna var, framgår av att individen tillhölls att betrakta även allt erhållet riktigt vetande såsom hypotetiskt, om han ej själv kunde konstatera det. Grundregeln var och är: Antag ingenting utan tillräcklig grund!

Mot denna elementära regel syndade alla de tre här behandlade "esoterikerna". De gjorde sig skyldiga till groteskt överdrivna påståenden om Obamas personliga kapacitet och kommande ämbetsutövning. De uttalade sig om Obamas andliga status och ställning i förhållande till planethierarkin, som om de visste något om dessa ting, då de i verkligheten ingenting visste, ingenting ens kunde veta därom. Dyligt svammel kan enbart draga löje över esoteriken och skada dess sak.

Spangler: *"... kände jag denna kväll att jag såg det sanna Amerika, det Förenta staterna som kan resa sig till att bli en planetarisk nation, en välsignelsens ort för alla folk och allt liv."*

Bennis: *"... efter valet blev det klart för miljoner att vi här står inför en ovanligt själsorienterad person."*

"Jag vill våga påstå att Barack Obama är en första rangens världstjänare. Han kommer att skapa förebilder för kommande politiker runt om i världen, och jag vill gå så långt som att mena att stora andliga krafter står bakom honom. Han är utan tvivel en viktig bricka i förberedelsen av Kristi återuppträdande."

Lorentsen: *"Då Gorbatsjov i Sovjetunionen trädde fram, ändrade han sig från en politiker till en invigd med en viktig global mission. Detsamma har nu skett med Obama. Hans högre mentala medvetenhet har helt gått ner, vilket en analys av talet kan avslöja i alla detaljer."*

"... men när jag såg Obama tala, kunde jag känna igen tillståndet, och det sannolika är att det håller i sig hela hans period som president. Det betyder att vi kommer att få se stora förändringar, eftersom det ger en ovanlig förmåga att påverka på ett etiskt sätt och att genomföra genom att inge idealism och tillit."

"Detta är ett tecken på den grundläggande kristuskvalitet, som kan kallas sharing: att dela med sig med varandra. Därför kan han appellera så djupt, beröra hjärtat hos de flesta och bana nya vägar för mänsklighetens gemenskap."

Lorentsens artikel bär rubriken "En Invigd träder fram". Det är Lorentsens partner Yvonne Wassini, som levererat "informationen" att Obama inte är vem som helst utan minsann en invigd, ty det har hon sett med sin klärvoajans. Så skriver Lorentsen:

"Yvonne ställde klärvoajant in sig på talet och såg en bred ljusström genom hans medvetenhet samt ett beskyddande rymdskepp tätt invid honom. Ljusströmmen kom från ett råd på mästarnivån som är en del av det tredje av de tre stora departementen i hierarkin. Detta departement stimulerar civilisationen, det leds av greven/mästaren R, och den engelske mästare som stimulerar bl.a. en ny balans i världsekonomin och mellan rika och fattiga, är med i rådet. Ljusströmmen gick vidare till Sirius och en större källa hos den kosmiske logos. På frågan om rådet skulle fortsätta att sända strömmen också dagligen, när Obama blir president, blev svaret att detta skulle ske."

Hierarkin har nu fått ett enastående språkrör alldeles på toppen av det politiska fältet, där stor makt till att manifesteras har samlats. Låt oss stödja den stora möjlighet detta ger mänskligheten. Låt oss stärka vibrationen av optimism, nätverket av ljus och visionen om mänsklighetens gemenskap. Just i dessa dagar, månader och år kan vi fälla utslaget mellan ljus och mörker genom att tänka, känna och handla globalt."

Obamakultens död

När detta skrivs, två år efter valet av Obama till Förenta staternas president och snart två år efter hans ämbetsstillträde, är det blott alltför uppenbart att detta översvallande "esoteriska" lösprat om "första rangens världstjänare" eller den "invigde" i Vita Huset kommit snöpligen på skam.

Obama har fortsatt alla Bushs anfallskrig och lagt till ett eget, det mot Jemen, och har intensifierat kriget mot Pakistans nordvästra gränstrakter. Hans i stort sett dagliga militära aggressionshandlingar mot Pakistan har hittills kostat ungefär två tusen pakistanier livet. Upp- tagenheten med den ständigt vidgade krigspolitiken hindrar honom liksom föregångaren Bush att ägna krafterna åt Förenta staternas allt allvarligare ekonomiska och sociala problem. Han har ännu inte stängt tortyrfängelset i Guantánamo, något han lovade göra omedelbart efter sitt ämbetsstillträde. Han har fortsatt president Bush den yngres författningsvidriga utökning av den verkställande makten (sin egen) på de lagstiftande och dömande makternas bekostnad. Icke utan grund anklagas han för att fortsätta Bush den yngres förvandling av republiken till ett presidenttyranni. Han har givit tillåtelse att döda amerikanska medborgare inom och utom landet på blotta misstanken att de kan utgöra en säkerhetsrisk. I mellanösternpolitiken har han visat sig fullständigt oförmögen att hindra Israel att utöka sina olagliga bosättningar på ockuperad palestinsk mark. Föga förvånande att han i det nyligen genomförda mellanårsvalet tillfogades ett svidande nederlag, det svåraste en sittande president lidit på sextio år. Tjugonio miljoner väljare ur hans egen bas i det demokratiska partiet vände honom ryggen. Inom hans eget parti är krafter i rörelse för att söka förmå honom att inte kandidera i 2012 års presidentval. Obamas kapitala misslyckande har medfört Obamakultens död. I dess ställe har kommit trötthet, leda och djup besvikelse.

Det är lätt att vara efterklok, kanske någon säger. Mot detta skall då sägas att det redan första veckan efter presidentvalet för två år sedan var tydligt för erfarna bedömare – utan "esoterisk" specialinformation och "klärvoajant" förmåga – att Obama inte skulle förmå genomföra de positiva förändringar kultanhängarna projicerade på honom. Läs exempelvis dr Paul Craig Roberts' artikel *Lurade igen?* Jag publicerade den i min svenska översättning på min hemsida Rapport från fängelseplaneten den 10 november 2008, samma dag som det amerikanska originalet publicerades i tidskriften *Counterpunch*. Jag publicerar dr Roberts' artikel här igen, såsom Bihang II.

Dessa gruvliga missbedömningar av Obama och hans kommande ämbetsutövning, som de tre "esoterikerna" gjort sig skyldiga till, när de i strid mot elementära esoteriska regler grundlöst uttalade sig om sådant de inte kunde veta, ger anledning att besvara frågorna "vad är esoterik?" och "vad är inte esoterik?"

Vad är esoterik?

Esoterik är endast den kunskap som kommer från planethierarkin, de båda högre naturriken som övervakar medvetenhetens evolution i de fyra lägre naturrikerna på vår planet. Planet- hierarkin består av individer, monader, som genom självförverkligande, eget hårt arbete på sin medvetenhetsutveckling, nått utöver fjärde naturriket, människoriket. Dessa individer har en gång varit människor som vi men är det inte längre. De är numera övermänskliga väsen i femte naturriket eller gudomliga väsen i sjätte naturriket.

Först i femte naturriket förvärvar monaden kunskap om verkligheten, till att börja med om de tre lägsta av solsystemets sju världar – vilka i sin tur är de sju lägsta (43–49) av 49 kos- miska världar – om fysiska världen (49), emotionalvärlden (48) och mentala-kausala världen (47) – sedan om essentialvärlden (46) och superessentialvärlden (45), teosofernas *buddhi* och *atma*.

Fjärde naturrikets individer, människorna, kan på sin höjd förvärva kunskap om fysiska världen. Visserligen finns det i människoriket s.k. klärvoajanter, vilka "ser" former i emo-

tionalvärlden (även kallad "astralvärlden"). Men eftersom emotionalvärlden är begärens, känslornas och fantasiernas materiella värld, är de former, som människor där kan "se", produkter av deras eget känslö- och önsketänkande, förutom de kopior av fysiska världens former som emotionalvärlden också innehåller. I själva verket bildar mänskliga emotionala medvetenhetsyttringar (begär, känsla och fantasi) ständigt former i emotionalmateria, ehuru endast klärvoajanter kan "se" dem. Formningen är ett ögonblicks verk och sker mestadels omedvetet.

Alla slags mänskliga kollektiva och individuella farhågor och förhoppningar tar i emotionalvärlden objektiv gestalt. Där har de olika religionerna och religiösa sekterna sina helveten och himlar, omedvetet skapade av miljoner troende. Efter fysiska döden kan dessa troende för obegränsad tid vistas i dessa pino- eller sällhetsrum utan att ha en aning om att dessa självskapade illusioner kunde ögonblickligt sopas bort med en akt av bestämd mental vilja.

Inte heller människans mentala medvetenhet, tänkandet, kan producera kunskap, utan kan endast konstatera fakta i fysiska världen. Spekulation löser inga problem rörande verklighetens natur, livets mening, själens existens eller andra dylika frågor, om vilka alla tiders filosofer haft olika åsikter och alltid kommer att ha olika åsikter, tills de erkänner esoteriken såsom enda kunskapskälla i alla frågor rörande överfysisk verklighet.

Människan har tre huvudsakliga slag av medvetenhet: fysisk, emotional och mental. Emotionala medvetenhetens grundnatur är illusionen – begärets och känslans vilseledande förespeglningar och falska livsvärden (enkelt uttryckt: pengar, ära och makt). Mentala medvetenhetens grundnatur är fiktionen – åsikter och spekulationer utan motsvarigheter i verkligheten. Endast fysiska medvetenhetens sinnesförmålor ger människan kunskap, men då endast om fysiska världen. Denna människans begränsning till kunskap om den fysiska världen enbart, den lägsta av 49 kosmiska världar, gör att hon inte kan på egen hand förvärva riktig kunskap om verklighetens natur och livets mening. Med emotional klärvoajans får hon inte ens en riktig förståelse för emotionalvärldens illusoriska natur. Med mental spekulation genomskådar hon inte mentalmedvetenhetens fiktiva natur. Fysiska sinnesförmålor, emotionala illusioner och mentala fiktioner – detta är människans kunskapsresurser. Och dessa är alldeles otillräckliga för att hon skall med deras hjälp skaffa sig en riktig kunskap om verkligheten och livet, veta varför hon lever och hur hon kan utveckla sin medvetenhet. Människan kan inte med egna resurser veta – detta är den grundläggande utgångspunkten för all esoterisk undervisning.

Med början år 1875 tillåts vissa delar av den esoteriska kunskapen, planethierarkins kunskap, för publicering och alltså för exoterisk spridning. Detta har medfört att omogna har gjort förvrängningar av kunskapen: lagt till, dragit ifrån och förändrat.

En del gott folk reagerar negativt, när man säger dem detta. De borde då ställa sig dessa frågor: Varför hölls esoteriken hemlig fram till år 1875 och meddelades dessförinnan endast till omsorgsfullt utvalda lärjungar? Var inte en av grunderna till kunskapens hemlighållande att man ville skydda den för just denna förvrängning, som ledande medlemmar av planethierarkin också varnade för inför frisläppandet år 1875? Varför vill man antaga att detta fenomen, som vi ser fullt utvecklat på alla områden för mänskligt liv och arbete, nämligen förvrängning och förfalskning, inte skulle drabba också esoteriken, så snart denna blev offentligt känd?

Enklast och kortast kan esoteriken definieras såsom den väsentliga kunskapen om verkligheten och livet, en kunskap som ingen människa kan förvärva på egen hand.

Just därför att ingen människa, inte ens mänskligheten såsom kollektiv, kan förvärva den väsentliga kunskapen om verkligheten och livet, måste människorna få sig denna kunskap given.

Det är femte och sjätte naturrikenas individer, som givit oss esoteriken. Därmed har de lytt den livets lag som heter lagen för självförverkligande och säger att människorna måste själva

göra allt de förmår göra på egen hand och skall få hjälp av högre riken endast med sådant som de inte förmår göra på egen hand. Det är samma livslag som förnuftiga föräldrar tillämpar vid uppfostran av sina barn.

Om människorna kunde själva förvärva kunskapen om verkligheten och livet, vore esoteriken obehövlig, vore planethierarkin obehövlig, vore de esoteriska lärare planethierarkin sänder ut obehövlige, vore de esoteriska skolor dessa lärare grundat obehövlige.

Men nu finns allt detta: esoteriken, femte och sjätte naturrikenas kunskap finns, planethierarkin finns, esoteriska lärare från planethierarkin finns, esoteriska skolor som dessa grundat finns. Och eftersom de finns och måste finnas för att vi människor skall få kunskap om verkligheten och livet, är emotionala klärvoajanters och mentala spekulanters tro att de kan nå kunskap grundlös och absurd.

Varje medvetenhetsslag uppfattar endast sitt eget slag av verklighet och lägre slag. Fysisk medvetenhet (sinnesförmimmelser) uppfattar fysiska världen men inte emotionalvärlden. Emotional objektiv medvetenhet (s.k. klärvoajans) uppfattar emotionalvärlden och fysiska världen men inte mentalvärlden. Ett lägre slags medvetenhet kan alltså inte uppfatta ett högre slags medvetenhet, utan detta förefaller den lägre medvetenheten obefintlig. Lägre slags objektiv medvetenhet kan inte uppfatta högre slags materieförmer. Med emotional klärvoajans kan man inte skåda upp i högre världar – tvärtom vad Yvonne Wassini tror och före henne Rudolf Steiner trodde.

Medvetenhet av högre slag kan uppfatta och bedöma medvetenhet av lägre slag. Medvetenhet av högre slag kan kontrollera, styra medvetenhet av lägre slag. Emotional medvetenhet styr fysiska sinnesförmimmelser, mental medvetenhet styr emotionala begär, känslor och fantasier. Den mentala kontrollen verkar dock bara till inom vissa bestämda gränser. Dessa gränser skall nu anges, men först några grundläggande fakta om människans möjliga medvetenhet.

Det finns sex huvudslag av emotional medvetenhet tillgängliga för människan: 48:2-7. Objektivt motsvaras de av sex regioner i emotionalvärlden, varvid varje region har sitt eget slag av emotionala materieförmer, som kan "ses" med emotional objektiv medvetenhet, så kallad klärvoajans. De sex nämnda slagen av emotional medvetenhet grupperas i tre lägre, 48:5-7, och tre högre, 48:2-4. De tre lägre är mest aktiva på människans två lägsta utvecklingsstadier, barbar- och civilisationsstadierna. De tre högre är mest aktiva på de två närmast högre utvecklingsstadierna, vilka är kulturstadiet eller mystikerstadiet och humanitetsstadiet. Det finns fyra huvudslag av mental av medvetenhet, 47:4-7, vilka visar sig i fyra slag av kvalitativt allt högre intellektuell förmåga. Av dessa fyra har majoriteten av mänskligheten aktiverat (utvecklat) endast lägsta slaget, 47:7, slutledningstänkandet från grund till följd. Intelligentian på civilisationsstadiet har aktiverat näst lägsta slaget, 47:6, det abstrakta princip-tänkandet. Mystikerna på kulturstadiet har som regel inte nått utöver 47:6. Först en fåtalig elit på humanitetsstadiet, det egentliga mentalstadiet, har aktiverat 47:5, perspektivtänkandet, och ännu färre även 47:4, systemtänkandet. De två högsta mentala medvetenheterna, 47:3 och 47:2, är kausala medvetenhetsslag. De ligger i stort sett utom räckhåll för mänskligheten och erövrar först i samband med esoterisk träning enligt planethierarkins metoder.

Den nämnda mentala kontrollen fungerar så att 47:7 kan styra 48:7 och 48:6. Detta visar sig till exempel i den kontroll av lägre emotionala impulser, som ingår i allmänmänsklig uppfostran. 47:6 kan styra 48:5 och 48:4. 47:5 kan styra 48:3 och 48:2. Detta innebär att först humanitetsstadiets högre intellekt, 47:5, kan styra den högre emotionaliteten, 48:3 och 48:2. Denna högre emotionalitet är den som subjektivt framträder i mystikerns hänryckningstillstånd och objektivt i de "gudomliga" och "himmelska" begärsförmer, som mystikern "ser", om han därtill är klärvoajant.

På mystikerstadiet saknar individen alltså förmågan av mental kontroll över sin egen högre emotionalitet. Han måste därför tro på dennas ingivelser, tro även på de begärsförmer han ser

i emotionalvärldens högsta regioner.

Den viktigaste esoteriska insikten att vinna om emotionalvärlden (även kallad astralvärlden) är att allt i den världen är bedrägeri förutom de emotionala kopior av grovfysiska världens former som finns där (i de tre lägsta emotionala regionerna: 48:5-7 motsvarar 49:5-7, gasformiga, flytande och fasta fysiska materien). Mystikern kan förvisso vara informerad om detta esoteriska faktum, men han kan inte omsätta det i praktiken, ty impulserna från hans högre emotionalitet är för starka eller – rättare sagt – hans högre intellekt, 47:5, är alltså för svagt utvecklat för att kunna göra sig gällande mot hans högre emotionalitet, 48:3 och 48:2, starkt aktiverad som den är.

Ägde han humanitetsstadiets högre intellekt, 47:5, utvecklat till full styrka, kunde han praktiskt omsätta esoterikens faktum om emotionalvärldens bedräglighet. En dylik praktik skulle då yttra sig i förmåga av icke-identifiering med, avmagnetisering från, också högsta slags ”gudomliga” begärsformer i emotionalvärlden, oberördhet av detta slags illusionism. Han kunde då opersonligt, objektivt iakttaga dessa former såsom de intressanta fenomen de är, skapelser av hängivna människors fantasi. Men då vore han heller inte längre mystiker, utan esoteriker.

Det är ofrånkomligt att människor omedvetet gör kopior i emotionalvärlden av allt sådant de hör eller läser om och omfattar med emotional dyrkan. De som studerar esoteriken emotionalt, till exempel, gör dylika kopior av esoteriska lärare de läser om. Hela planethierarkin finns i emotional kopia. Klärvoajanter ser dessa former och tar dem för äkta uppenbarelser, i synnerhet om formerna ger ett levande intryck och har budskap till dem. Esoteriske läraren D.K. varnar eftertryckligt för den emotionalkopia av honom själv som redan existerar:

”Den är inte jag, den är inte förbunden med mig och jag använder den inte heller. Jag har tagit bestämt avstånd från den och brukar den inte såsom ett medel för att nå kontakt med dem jag undervisar, ty jag arbetar avsiktligt helt och hållet på mentala nivåer. Därmed begränsar jag otvivelaktigt min räckvidd men ökar mitt arbetes effektivitet. Det behöver knappast sägas att denna astrala tankeform är en förvrängning av mig och mitt arbete och liknar ett levandegjort och vitaliserat hölje.” (Alice A. Bailey, *The Externalisation of the Hierarchy*, 1957, s. 12)

D.K. uppger sedan att denna emotionalform, som också innehåller en viss mängd mental materia, kan påverka ganska många människor, att den uppträder som om den vore D.K. själv och att illusionen är fullständig och ter sig verklig för dem som saknar intuition. Vidare säger han:

”Hängivna kan därför lätt ställa in sig på denna illusoriska form och bli fullständigt bedragna. Dess vibrationer är av ett förhållandevis högt slag. Dess mentala inverkan är liksom en vacker parodi av mig själv... Eftersom detta är en förvrängd bild och verkar i formens tre världar [fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden] och inte har någon källa till sin giltighet högre än formens, bär den inom sig frön till åtskillnad och katastrof. Smickrande former sänds ut från den, tankar om avskildhet, de tankar som när ärelystnad och uppammar maktbegär, och dessa frön till begär och personlig längtan (som splittrar grupper) uppstår genom samröret med den. Följderna för dem som bedras därigenom blir sorgliga.” (Alice A. Bailey, *anf. arb.*, s. 12)

Liksom monaderna i fjärde naturriket, människorna, har tre huvudsakliga slag av medvetenhet – fysiska sinnesförmågor, emotionala begär, känslor och fantasier, och mentala tankar – så har också monaderna i femte naturriket, exempelvis de yngre av planethierarkins medlemmar, tre huvudsakliga slag av medvetenhet, nämligen kausal, essential och superessential medvetenhet (teosofernas högre *manas*, *buddhi* och *atma*). Först med dessa tre högre slag av medvetenhet kan monaderna självständigt förvärva kunskap om verkligheten och livets mening. De monader, som har sin uppmärksamhet normalt centrad i dessa tre högre slag av medvetenhet kallas ”andrajag” (förkortning av ”andra trefaldens jag”). Människomonader-

na, som har sin uppmärksamhet centrad i de tre lägsta slagen av medvetenhet, kallas "förstajag" ("första trefaldens jag").

Dessa tre högre slag av medvetenhet har tidigare ofta kallats "intuition" (såsom i det ovan anförda uttalandet av D.K.) Det behöver därför understrykas att intuition är ett medvetenhetsslag, som egentligen inte förvärvas i människoriket i större utsträckning. Endast framskridna lärjungar till planethierarkin, invigda stående på gränsen till femte naturriket, har någon grad av utvecklad intuition, och då mest av lägsta slaget: kausalintuition. Intuition är således väsentligen en femte naturrikets förmåga.

"I esoteriska litteraturen uppmanas individen att förvärva intuition ungefär som om det gällde mentala omdömesförmågan. Men intuition är en andrajagets förmåga, och därför fordras minst kontakt med essentialvärlden." Henry T. Laurency, *Människans väg* 8.20.2

Vad är inte esoterik?

Emotionala fantasier är emotionala fantasier och inte esoterik. Emotionala fantasier om esoteriska förhållanden är fortfarande blott och bart emotionala fantasier. Att fantasierna handlar om esoteriska ting medför inte att de förvandlas till esoterisk kunskap. Fantasi är en exklusivt mänsklig medvetenhetstrytning, som finns varken i djurriket eller i de övermänskliga rikena. Esoterik är andrajagets kunskap. Andrajagen har ingen fantasi, har intet behov av fantasi.

Andrajagets trefaldiga medvetenhet utesluter, onödiggör, "alltför mänsklig" medvetenhet: tro, spekulering, förhoppning, tvivel, identifiering, fantasi, entusiasm, upprymdhet och motsatsen nedslagenhet.

Den emotionala upprymdhet somliga känner, när de läser om högre slag av medvetenhet, är inte en yttring av dessa högre slag av medvetenhet. Fantasiupplevelser de har om det de får veta om högre medvetenhet är inte denna högre medvetenhet.

Sammanställningar av dylika emotionala fantasier om högre verkligheter är inte esoterisk undervisning.

Det är viktigt inse att det som avgör, om det är esoterik, inte är föremålet för studierna, utan kunskapens källa och ursprung, därnäst på vilken nivå av medvetenhet studierna utförs, med vilka metoder, under vilken disciplin av principer och regler och till vilka ändamål. Men föremålet har ingen betydelse.

Om föremålet bestämde att det är esoterik eller inte är esoterik, skulle också vilka galna missuppfattningar som helst om de högre verkligheter, väsen och lagar, som esoteriken handlar om, vara esoterik. Esoterik skulle därmed vara både rätt insikt och villfarelse, både sanning och lögn. Detta är uppenbart orimligt. Genom denna *reductio ad absurdum* är alltså visat att det inte kan vara föremålet, som bestämmer att det är esoterik.

Icke heller kan föreställningar, som erhållits genom emotional (astral) klärvoajans, vara esoterik. Den som vill säga emot detta i tron på sin klärvoajans ombuds besvara dessa fyra frågor:

1) Om det vore så lätt för en människa att genom simpel klärvoajans få veta allt hon önskar veta om övermänskliga och kosmiska verkligheter, mästare, kosmiska väsens beslut och åtgärder etc., såsom Yvonne Wassini gör, varför behöver vi då alls esoteriken, vilken är kunskap om dessa ting förmedlad av individer i övermänskliga rikena?

2) Varför är all mänsklig kunskap svår att nå, lätt behäftad med misstag och fel, vilka utmönstras först i en lång och mödosam process, medan denna klärvoajanta "kunskap" fås med den största lätthet och når de högsta världar och väsenden?

3) Händer det faktiskt någon gång att jag som klärvoajant misstar mig och ser alldeles fel? Och hur avgör jag när så är fallet och det inte är verkliga ting och väsenden jag ser?

4) Alla esoteriska lärare utan ett enda undantag har varnat för astralvärldens bedräglighet. Ett exempel, D.K.:s varning, har anförts ovan. Vad har jag då för anledning tro att just jag ser rätt?

Människor, alltså förstajag, har inte de medvetenhetsförmågor som är förutsättning för ut-

övande av esoteriska vetenskaper och discipliner såsom esoteriskt helande och esoterisk astrologi.

För att kunna utöva esoteriskt helande måste man ha förmågan att objektivt se människans alla höljen med dessas centra, inklusive kausalhöljets, för att kunna rikta energiflöden rätt genom alla dessa höljen och centra. Det fordras alltså objektiv kausal medvetenhet. Sådan har endast framskridna kausaljag, som förbereder sin övergång till femte naturriket. Dessa är in-vigda, medvetna lärjungar till planethierarkin, och står i telepatisk förbindelse med sin lärare och hans lärjungagrupp. De står i medvetenhetskapacitet långt över mystikerstadiets emotionala klärvoajanter och långt över även mentalstadiets intellektuella spekulanter.

Motsvarande gäller esoterisk astrologi. För att kunna ställa ett i esoterisk mening riktigt horoskop för en människa måste man kunna fastställa inte bara det fysiska födelseögonblicket utan också tidpunkterna för de överfysiska höljenas formande och anknytning till just denna monad. Och det kan man inte utan att äga motsvarande objektiv medvetenhet, alltså ända upp till och med kausal objektiv medvetenhet. Vidare måste man kunna konstatera inverkan på jordiska förhållanden av sådana planeter och solsystem, som inte finns i grovfysisk materia (49:5-7) utan först i etermateria (49:1-4). För att utöva esoterisk astrologi i egentlig mening räcker det emellertid inte ens med att äga eterisk syn. Det finns nämligen i vårt kosmiska grannskap solsystem, som inte existerar i lägre materia än essential (46-materia, teosofernas *buddhi*), och det finns även mäktiga kosmiska kollektivväsen, som inte manifesterar sig i lägre än kosmisk emotional (36–42) eller kosmisk mental (29–35) materia, och dessa kosmiska väsen kan utöva en viktig inverkan på vårt solsystem, så att deras inflytande måste tagas med i de esoteriska astrologiska beräkningarna. Slutsatsen av det sagda är att även den esoteriska astrologi som studeras inom planethierarkin (vars medlemmar har lägst 46- och högst 43-medvetenhet) är endast av en förberedande eller elementär natur, medan det verkliga studiet är förbehållet planetregeringens mest framskridna medlemmar (kosmiska kausaljag, 29-jag).

Det är endast i människoriket, detta livsokunnighetens och arrogansens rike, som en individ kan säga om sig själv att han är "en av världens mest erkända esoteriska astrologer" ("*one of the world's most recognized esoteric astrologers*"). I sin groteska självupphöjelse lämnar en dylik individ mycket litet över till övermänskliga och gudomliga förmågor, såsom vår planets i verkligheten främsta experter på esoterisk astrologi – planetregeringens mest framskridna och äldsta medlemmar.

Slutord

Vi människor är förstajag och har förstajagets trefaldiga medvetenhet. Att vi har inom oss potential till att bli andrajag, potential till att utveckla tre slag av övermänsklig medvetenhet med tillhörande förmågor, är en helt annan sak. Men ingen människa kan på egen hand, utan hjälp, överskrida gränsen till andrajagens rike, femte naturriket. Ingen människa kan utan hjälp genomföra sin förvandling till andrajag. Den hjälp, som erfordras för denna förvandling, är den som planethierarkin lämnar genom sin undervisning och träning, genom sina bemyndigade och utsända lärare, som själva är andrajag. Endast den som själv gått vägen kan leda andra i deras vandring på den.

Vandringen till femte naturriket är lång och svår, också för dem som anträder den med början från högsta mänskliga kapacitet: mystikerstadiets högsta emotionala nivåer (48:2) eller humanitetsstadiets högsta mentala nivåer (47:4).

De emotionala "esoterikerna" är ovetande om den högre mentala medvetenhetens karaktär, uppfattningssätt, förmågor. Detta högre intellekt innefattar en serie tankeredskap av kvalitativt allt högre slag. Denna högre mentalitet måste de erövra, dess tillhörande förmågor måste de behärska, innan de kan förvärva kausal medvetenhet – lägsta slaget av intuition. Intet stadium, ingen nivå kan hoppas över.

Också de som i sin individuella medvetenhetsutveckling avverkat mystikerstadiet och nått humanitetsstadiet, det egentliga mentalstadiet, har vanligtvis långt kvar, innan de förvärvat den högre mentaliteten till fullo. Också de behöver en i regel långvarig esoterisk skolning, innan de kan tillägna sig kausalmedvetenheten. Vanligen behöver de lära sig av med tendensen till spekulatation, tron på det egna intellektets förmåga att bedöma och förstå allt.

Därmed är inte sagt att de högre, till andrajaget hörande medvetenhetsslagen inte förefinns i någon mån också på lägre utvecklingsstadier. Det gör de, men i så låg grad att de måste betraktas såsom embryoniska, rudimentära, föga användbara och vanligen försvinnande i det flöde av mekaniska känslö- och tankefunktioner som ständigt skvalar genom människans hjärna. Den första mera betydande yttringen av vaknande kausalmedvetenhet kan människan erfara på kulturstadiet, mystikerstadiet, såsom insikt om ansvar, inte bara för sina närmaste eller ens sin nation utan för hela mänskligheten.

Från och med kulturstadiet, det högre emotionalstadiet, kan människan underkasta sig esoterisk disciplin och börja arbeta med att utveckla sitt högre intellekt och även, i någon utsträckning, sin embryoniska kausala medvetenhet. Denna kausala medvetenhet yttrar sig ibland spontant som korta ögonblick av självmedvetenhet, glimtar av egen närvaro, i ett annars grått töcken av mekanisk emotionalitet och mentalitet. Minnen av dylika stunder av "evighetsvärde" kan människan bära med sig från tidig barndom in i hög ålder. Med ändamålsenlig träning enligt esoteriska metoder kan hon lära sig att själv åstadkomma dylika ögonblick av självmedvetenhet avsiktligt, ändamålsenligt, få dem att vara längre och nå djupare. Dylik med vilja och avsikt framkallad självmedvetenhet kallas *själverinring* (sanskrit: *smriti*, pali:*sati*, arabiska: *dhikr*).

I själva verket är kausalmedvetenhet, i sin lägsta aspekt, detsamma som självmedvetenhet. I sina högre aspekter är den självmedvetenhet förenad med gruppmedvetenhet och åtskilligt annat därtill. Kausalmedvetenhet kan aldrig förekomma annat än i stunder av självmedvetenhet. Ett mått på hur mycket en människa lyckats aktivera sin slumrande, potentiella kausalmedvetenhet är hur ofta och hur länge hon kan hålla sig självmedveten. Det går inte att fuska med detta, låtsas äga självmedvetenhet, om individen är ärlig med sig själv. Också efter långvarig träning lyckas han vanligen åstadkomma detta endast för korta stunder då och då. Men att arbeta ihärdigt därmed, ständigt, utan fusk, utan slarv, är den enda vägen till övermänniskornas och gudarnas riken.

Gautama Buddhas sista ord före inträdet i nirvana: "*Välan, I munkar, detta tillsäger jag eder. Förgängliga är alla krafter som har uppstått. Arbeta utan slarv på eder fullkomning.*"

BIHANG 1

Här återger jag de tre emotionala "esoterikernas" uttalanden i deras helhet. Översättningarna av Spanglers engelska text och Bennis' och Lorentsens danska texter är mina:

David Spangler:

"Att titta på valresultaten på tisdagskvällen var som att titta på månlandningen för fyrtio år sedan. Då tog en man ett steg på en ny värld och hela mänskligheten tog ett steg med honom. På tisdagskvällen tog väljarna i Förenta staterna ett steg, och därigenom tog en man oss alla in i en ny värld av möjlighet och hopp. När jag tittade på den nyvalde presidenten Barack Obama, kände jag som om jag väntat på detta ögonblick största delen av mitt liv. Medan glädjetårar och rop av förundran och förtjusning bröt fram ur amerikaner av alla färger och raser, kände jag denna kväll att jag såg det sanna Amerika, det Förenta staterna som kan resa sig till att bli en planetarisk nation, en välsignelsens ort för alla folk och allt liv. Detta fann en genklang i senator McCains vänliga tal, där han erkände sig besegrad, och i president Bushs underbara och älskvärda uttalande om sin uppskattning för betydelsen av Obamas seger vid en

presskonferens morgonen därpå från Rosenträdgården.

Obama befallde att inga fyrverkerier skulle tändas över Grant Park i Chicago för att fira segern, eftersom han ansåg det opassande för de högtidliga uppgifter vi alla har framför oss och eftersom detta inte var en triumf över en motståndare utan ett öppnande till ett samarbete såsom en gemenskap för att möta dessa uppgifter. Men fyrverkerierna var ändå där i våra hjärtan och man kunde se ljuset av deras explosioner i deras ögon som tittade på valresultatet och såg en svart man – en familjefar, en kärleksfull man – stiga fram för att åtaga sig bördan av vår gemensamma framtid.

Hårt arbete och offer ligger framför oss alla. Det löfte som valet inneburit kommer inte att infrias över en natt eller ens, som den nyvalde presidenten sade, på fyra år. De utmaningar som förestår är oerhörda. Men för ett skinande ögonblick steg det bästa inom oss upp till ytan och sade till dessa utmaningar och till vår framtid, ”Ja, det kan vi!” Det var ett verkligt andligt ögonblick, ett ögonblick som överskred politiken, ett ögonblick som hela världen har förenat sig med oss att glädjas över. Det var – och är – ett ögonblick av hopp.

Och nu rör vi oss alla framåt, inte till Utopia men till det klara och friska som varje dag alltid för till vårt liv, dallrande av löfte, också när den är fylld av utmaningar. Anden inom oss är outtömlig, och för den är varje dag liksom skapelsens första dag. Det råder ett överflöd av möjligheter, och kärleken ligger bara ett val ifrån att vara den utstrålande kraften i vårt liv. Detta glömmet vi, och när vi gör det, kan livet tynga ner oss så att vi känner oss ställda i skuggan. Men sedan finns det stunder, värdefulla och kraftgivande, när vi minns. Vi minns vilka vi är och vad vi kan göra och det löfte om ljus som finns inom oss.

Tisdagskvällen, när en svart man, en medlem av en minoritetsbefolkning och av globalt ursprung röstades till världens mäktigaste ämbete på en våg av förvandling och hopp, var en av dessa stunder. På tisdagskvällen mindes vi alla.”

Redaktionell kommentar. Av någon anledning går det inte längre att finna Spanglers engelska originaltext på hans hemsida på internet. Texten hittades däremot på:
http://barakah4barack.blogspot.com/2008_11_01_archive.html

BARACK OBAMA – en världstjänare

av Hardy Bennis

I senaste nyhetsbrevet med överskriften ”Den ekonomiska krisen och världstjänargruppen” beskrevs kort den växande gruppen av världstjänare och det som kännetecknar dem.

I USA blev valet av den nye presidenten som väntat Barack Obama. Till nyligen var han rätt så okänd i det mesta av världen, men under valkampen och i synnerhet vid hans stora tal i Chicago efter valet blev det klart för miljoner att vi här står inför en ovanligt själsorienterad person. När han talar är det som en projektor fylld med hopp och förväntan, som spelar från ena den sidan till den andra. Bakom de stora orden sände han ut ett budskap om broderskap och hopp till världen, som fick tårarna att tränga fram hos många människor. Han använder mantriska påverkningar – till exempel... vilket avslöjar en stark och medveten 7:e stråle. Och varför är det så stora förväntningar på honom som president för världsmakten USA? Därför att hans ord ger eko i det högsta i oss själva. Ett nytt blad håller på att vändas i den politiska världen – icke blott i USA utan i det mesta av världen.

Runt om på klotet har det gjorts opinionsundersökningar om de båda kandidaterna till presidentvalet i USA, och även om det inte fick konkret betydelse för valet i USA, så uttryckte många att de skulle ha valt Obama till president för ett enat Europa och Amerika.

Internet och TV visar oss på gott och ont att vi är en enda värld. Allt som sker i också de mest avlägsna trakter är på ett ögonblick del av dagsnyheterna. Mycket tyder på att allt fler

människor intuitivt väljer den nya tidens ledare – inte så mycket med känslorna, som de hittills gjort, utan med den växande intuitionen.

Jag vill våga påstå att Barack Obama är en första rangens världstjänare. Han kommer att skapa förebilder för kommande politiker runt om i världen, och jag vill gå så långt som att mena att stora andliga krafter står bakom honom. Han är utan tvivel en viktig bricka i förberedelsen av Kristi återuppträdande.

Hela den ekonomiska krisen är bara en begynnande indikation på den omvälvning vi kan förvänta på alla livets områden. Vi kan inte gå in i den nya tidsåldern med de många ”skelett i garderoben”, som vi ärvt från det senaste århundradet. Det är oavslutade krig och hatiska uppgörelser, som vi exempelvis ser i Mellanöstern och Afrika – mellan extrema muslimer och den västliga världen. Vi upplever kyrklig ortodoxi, enorma svältproblem på allt för många ställen i världen, dålig fördelning av världens resurser och gapet mellan rik och fattig som blir allt djupare. Och till sist har vi fått den ekonomiska krisen, som tydligt har avslöjat den egoism och glupskhet som ligger till grund för denna kris.

Hoppets flamma har tänts, och för de allt fler världstjänarna i alla länder är det viktigt att de lägger märke till de tecken som kommer att visa sig i allt snabbare tempo, och de kommer att visa att egoismens och motståndskrafternas makt håller på att vika för ... ”Yes we can!”

I den första större intervjun efter valet sade Obama att det första han skulle ta itu med, när han tillträder, är nedläggandet av Guantanamo basen och förbjuda tortyr i amerikansk regi, så att tilltron till amerikansk moral och etik kan återupprättas.

En Invigd träder fram

Mariann Anderssons inledning: *”Här får ni ta del av ett brev från Asger Lorentsen. Där han beskriver Obama som en Invigd som nu träder fram. God läsning och behövs det några förklaringar av de danska orden så fråga på!”*

Här på Teneriffa har jag sett brottstycke efter brottstycke av Obamas tal. Varenda detalj i talet är en pärla av formfulländade ordval, bilder och betydelser. Varenda en appellerar till idealism, gemenskap och hopp. Och tillsammans utgör detaljerna det mest fullkomliga tal man kunde föreställa sig i denna situation – och det utan manuskript, noter eller talskrivare. Jag har också hört otaliga kommentatorer framhäva positiva element i talet, men jag tror inte att dessa kommentatorer helt har fattat talets djup och räckvidd.

Då Gorbatsjov i Sovjetunionen trädde fram, ändrade han sig från en politiker till en invigd med en viktig global mission. Detsamma har nu skett med Obama. Hans högre mentala medvetenhet har helt gått ner, vilket en analys av talet kan avslöja i alla detaljer: Opersonlighet, engagemang i gemenskapen, helhetsorienterad, upptagen med gemensamma mänskliga värden, världsmedborgare. Ja, han är i sitt inre representant för varken den svarta befolkningen eller det demokratiska partiet. Han är människa på jämställd fot med andra människor i alla partier, raser och nationer. Och samtidigt är han representant för hela mänskligheten utan företräde för någon bestämd. Därför kan han räcka fram handen till McCain och dem som röstade mot honom: De är naturliga vänner och med i samma gemenskap.

För några år sedan i Italien fick jag en upplevelse av en renässansfurstes medvetenhet. I tre timmar upplevde jag den form av identitet, där ens fulla potential av intelligens, överblick, skapande idealism och kraft att genomföra ideerna verkade som ett samlat helt. I detta tillstånd kan man få en väldig överblick, lösa komplicerade problemställningar, se klart var lösningarna ligger och så fokusera på genomförandet. Dessvärre försvann detta tillstånd igen, men när jag såg Obama tala, kunde jag känna igen tillståndet, och det sannolika är att det håller i sig hela hans period som president. Det betyder att vi kommer att få se stora förändringar, eftersom det ger en ovanlig förmåga att påverka på ett etiskt sätt och att genomföra genom att inge idealism och tillit. Vi kommer att bland annat få se många möten med andra

statschefer få stora verkningar. Och förmågan att samla politiker, specialister och befolkningar blir ganska ovanlig.

Obama har därutöver en naturlig förmåga att stå på jämställd fot med de utstötta, de utbildade och den intellektuella eliten. Detta är ett tecken på den grundläggande kristuskvalitet, som kan kallas sharing: att dela med sig med varandra. Därför kan han appellera så djupt, beröra hjärtat hos de flesta och bana nya vägar för mänsklighetens gemenskap.

Yvonne ställde klärvoajant in sig på talet och såg en bred ljusström genom hans medvetenhet samt ett beskyddande rymdskepp tätt invid honom. Ljusströmmen kom från ett råd på mästarnivån som är en del av det tredje av de tre stora departementen i hierarkin. Detta departement stimulerar civilisationen, det leds av greven/mästaren R, och den engelske mästare som stimulerar bl.a. en ny balans i världsekonomin och mellan rika och fattiga, är med i rådet. Ljusströmmen gick vidare till Sirius och en större källa hos den kosmiske logos. På frågan om rådet skulle fortsätta att sända strömmen också dagligen, när Obama blir president, blev svaret att detta skulle ske.

Hierarkin har nu fått ett enastående språkrör alldeles på toppen av det politiska fältet, där stor makt till att manifesteras har samlats. Låt oss stödja den stora möjlighet detta ger mänskligheten. Låt oss stärka vibrationen av optimism, nätverket av ljus och visionen om mänsklighetens gemenskap. Just i dessa dagar, månader och år kan vi fälla utslaget mellan ljus och mörker genom att tänka, känna och handla globalt.

Kärleksfull hälsning

Asger Lorentsen

Marianns kommentar: *"Här ser man tydligt vilket ljus i ögonen och vilken kontakt till sin egen själ och det Buddhiska planet han har! Åtminstone så upplever jag en kraftfull ström av ljus "bakom" honom. Inte utan att det blir oerhört spännande att följa närmaste tiden och åren och jag hoppas Asgers syn och Yvones clairvoyance på honom stämmer..."*

Min kommentar:

"Buddhiska planet" är teosofernas benämning på essentialvärlden. Mariann påstår sig alltså kunna se tydligt på Obamas ögon att han har kontakt med denna värld. För att kunna göra något sådant måste man själv ha kontakt med essentialvärlden, ha förvärvat essentialmedvetenhet, vara ett essentialjag. Ty lägre medvetenhet kan inte konstatera högre medvetenhet. Spännande, kanske det. Men verklighetsvärdet då? Det frågar de aldrig efter.

BIHANG 2

Den 10 november 2008

OBAMA, RAHM-BO OCH SLUTET PÅ DET NYA AMERIKANSKA ÅRHUNDRADET LURADE IGEN?

Av PAUL CRAIG ROBERTS

Om den förändring, som den nyvalde presidenten Obama lovat, betydde att det blir ett slut på Amerikas anfallskrig och ett stopp för mäktiga finansintressens blåsningar av skattebetalarna, hur skall man då förklara Obamas val av rådgivare i utrikes- och ekonomipolitiska frågor?

Att Obama utsåg Rahm Emanuel till stabschef i Vita huset är förvisso en signal om att förändringen upphörde, när Obama väl blivit vald. Det enda som kommer att skilja den nya administrationen från den gamla blir ansiktena.

Rahm Emanuel stödde Bushs invasion av Irak. Emanuel steg upp till en framträdande ställning i det demokratiska partiet till följd av sina förbindelser med AIPAC och de kampanjbidrag dessa förbindelser medförde. (AIPAC, American Israel Public Affairs Committee –

Amerikansk-israeliska kommittén för offentliga ärenden är israellobbyn i Washington. Övers. anm.) Emanuel är en orubblig anhängare av Amerikansk-israeliska kommittén för offentliga ärenden och kommer från en terroristfamilj. Hans fader var medlem av Irgun, en judisk terroristorganisation, som brukade våld för att driva britterna och palestinierna ut ur Palestina och skapa den judiska staten. Under golfkriget 1991 var Emanuel volontär i Israels armé. Han var ledamot av bolåneinstitutet Freddie Macs styrelse och erhöll 231 655 dollar i styrelsearvode år 2001. Enligt Wikipedia ”var Freddie Mac under den tid Emanuel satt i styrelsen omsusat av skandaler, som rörde sig om kampanjbidrag och oegentligheter i redovisningen.”

I sin artikel ”Hail to the Chief of Staff” betecknar Alexander Cockburn Emanuel som ”en super-likudnik-hök”, som i egenskap av ordförande för det demokratiska partiets kampanj-kommitté vid kongressvalet år 2006 ”gjorde stora ansträngningar att slå ut demokratiska kandidater som var krigsmotståndare”.

Mina nedslagna vänner i den israeliska freds rörelsen undrar, ”Vad gör den där mannen i Obamas administration?”

Valet av Obama var nödvändigt såsom det enda medel amerikanerna hade att ställa republikanerna till svars för sina brott mot Författningen och de mänskliga rättigheterna, för sina kränkningar av amerikanska och internationella lagar, för sina lögner och bedrägerier och för sina finansiella lagvrängningar. En ledare i *Pravda* uttryckte det så här: ”Endast Satan kunde ha varit värre än Bushregimen. Därför kunde man hävda att den nya administrationen i USA aldrig kunde bli värre än den som skilde amerikanernas själ och hjärta från deras bröders i världssamfundet; den administration som förfäraden den övriga världen med en chock- och bävantaktik, som innefattade koncentrationsläger, tortyr, massmord och yttersta förakt för folkrätten.”

Men Obamas rådgivare har hämtats från samma gäng av Washington-skurkar och Wall Street-banksters som Bushs. Richard Holbrooke var statssekreterare i utrikesdepartementet i Clintonadministrationen. Han genomförde politiken att utvidga NATO och flytta fram militäralliansen ända till Rysslands gränser i strid mot Reagans löfte till Gorbatsjov. Holbrooke är också inblandad i Clintonadministrationens olagliga bombkrig mot Serbien, en krigsförbrytelse som dödade civila serber och kinesiska diplomater. Även om Holbrooke själv inte är en neokonservativ, så är han dock en nära bundsförvant till dem.

Madeleine Albright var Clinton-erans utrikesminister, som sade till Leslie Stahl (TV-nyhetsprogrammet 60 Minutes) att den amerikanska sanktionspolitiken mot Irak, som medförde att hundratusentals irakiska barn dog, fullföljde mål som var viktiga nog att rättfärdiga barnens död. Albrights skändliga ord löd: ”vi anser att det är värt priset.” Wikipedia uppger att denna brottsling satt i styrelsen för Aktiebörsen i New York vid tiden för skandalen med Dick Grassos ersättning, som uppgick till 187,5 miljoner dollar.

Dennis Ross har sedan länge varit inblandad i de israelisk-palestinska ”fredsförhandlingarna”. En medlem av hans arbetslag under Clinton-eran, Aaron David Miller, skrev att den amerikanska förhandlingsdelegation, som Ross ledde åren 1999–2000, agerade som Israels advokat: ”vi var tvungna att först låta allt gå genom Israel”. Detta ”berövade vår politik den självständighet och den flexibilitet som seriöst fredsmäklade förutsätter. Om vi inte kunde lägga fram våra förslag utan att först kontrollera med israelerna och om vi vägrade att hålla emot när de sade nej, hur effektiv kunde då vår medling bli?” Enligt Wikipedia är Ross ”ordförande för en ny tankesmedja med säte i Jerusalem, Judiska folkets politiska planeringsinstitut, som grundats och finansieras av Judiska byrån.”

Det är tydligt att detta inte är en grupp rådgivare, som kommer att hejda Amerikas krig mot Israels fiender eller tvinga den israeliska regeringen att acceptera de nödvändiga förutsättningarna för fred i Mellanöstern.

Ralph Nader har förutsagt just detta. I ”Öppet brev till Barack Obama” (den 3 november 2008) påpekar Nader för Obama att hans ”förvandling från en uttalad försvarare av pale-

stinska rättigheter... till en jasägare åt den hårdföra AIPAC-lobbyn” ställer Obama på tvärs mot ”en majoritet av amerikanska judar” och ”64 procent av israelerna”. Nader citerar den israeliske författaren och fredsförespråkaren Uri Avnerys beskrivning av Obamas framträdande inför AIPAC såsom ett framträdande som ”slog alla rekord i fjäsk och inställsamhet”. Nader fördömer Obama för hans ”fullständiga brist på politiskt mod då han kapitulerade för de hårdföras krav att förbjuda förre presidenten Jimmy Carter från att tala vid det demokratiska partiets nationella konvent.” Carter, som åstadkom det enda meningsfulla fredsavtalet mellan Israel och araberna, har svartmålat av den mäktiga AIPAC-lobbyn för att han kritiserat Israels apartheidpolitik mot palestinierna, vilkas territorium Israel med våld ockuperar.

Obamas grupp rådgivare i ekonomiska frågor är lika dålig. Stjärnan är Robert Rubin, bankstern som var finansminister i Clintonadministrationen. Rubin bär ansvaret för avskaffandet av Glass-Steagall-lagen och därmed ansvaret för den nuvarande finanskrisen. I sitt brev till Obama påpekar Nader att Obama till sin valkampanj fick större bidrag från bolagsintressena och finansintressena på Wall Street än någon före honom fått. ”Aldrig tidigare har en demokratisk presidentkandidat erhållit detta övertag över sin republikanske medtävlare.”

Obamas segertal var lysande. Tevekamerorna svepte över åhörare, som i sina ansikten visade det hopp och den tro som drev Obama fram till presidentposten. Men Obama kan inte förändra Washington. Det finns inte någon i Washington-skocken som han kan utnämna och som kan införa någon förändring. Om Obama fick fatt i någon utanför den vanliga skocken och denne kunde misstänkas för att vilja förändra något, skulle denna människa aldrig vinna bekräftelse av senaten. Mäktiga intressegrupper – AIPAC, militärsäkerhetskomplexet, Wall Street – använder sitt inflytande för att blockera oacceptabla utnämningar.

Såsom Alexander Cockburn sade om Obama i en krönika han skrev före valet: ”aldrig har det förflutnas döda hand fått en ”reform”-kandidat i ett så fast strupgrepp”. Obama bekräftade Cockburns omdöme vid sin första presskonferens som nyvald president. Obama struntade i den slutsats som de amerikanska statliga underrättelsetjänsterna enhälligt uttalade om att Iran för fem år sedan slutade arbeta på kärnvapen, och han tog ingen notis om Internationella atomenergibyråns fortsatta intygande om att inget av det kärnmaterial, som avsetts för Irans civila kärnreaktor, undantagits för militärt bruk. Nej, Obama hakade på Israellobbyns propaganda och anklagade Iran för att ”utveckla ett kärnvapen” och lovade att ”hindra det från att hända”.

Den förändring, som kommer över Amerika, har inget med Obama att göra. Förändringen kommer från den finanskris som framkallats genom Wall Streets girighet och ansvarslöshet, från den amerikanska dollarns krympande roll som reservvaluta, från de oräkneliga personliga konkurserna och utmätningarna, från utlokaliseringen av miljontals av Amerikas bästa arbetstillfällen, från en djupnande recession, från att den amerikanska tillverkningsindustrins pelare – Ford och GM – tigger regeringen om skattebetalarnas pengar för att överleva och från budget- och handelsunderskott som är för stora för att kunna fyllas igen med normala medel.

Av hävd är staten hänvisad till penning- och skattepolitiken för att lyfta ekonomin ur recession. Men de låtlåna pengarna gör ingen verkan. Räntorna är redan låga och den finansiella tillväxten redan hög, men likväl stiger arbetslösheten. Budgetunderskottet är redan ofantligt – ett världsrekord – och de röda siffrorna stimulerar inte ekonomin. Kan då ännu lägre räntor och ännu högre budgetunderskott hjälpa en ekonomi, som flyttat utomlands och lämnat bakom sig djupt skuldsatta, arbetslösa konsumenter?

Hur mycket mera kan staten låna? Amerikas utländska långgivare ställer frågan. Ett officiellt organ för Kinas styrande parti uppmanade Asiens och Europas länder att ”slopa dollarn i sina direkta handelsförbindelser och förlita sig endast på sina egna valutor.”

En annan kinesisk tidning frågar: ”Varför skulle Kina hjälpa USA att draga på sig skuld utan hejd i tron att den amerikanska statskrediten kan öka gränslöst?”

Världen har tröttnat på det amerikanska herraväldet och har fått nog av det amerikanska

övermodet. Amerikas anseende ligger i spillror: det finansiella sammanbrottet, de ändlösa röda siffrorna, Abu Ghraib, Guantánamo, det hemliga snappandet av fångar, tortyren, de olagliga krigen som rättfärdigats med lögn och bedrägerier, föraktet för andra länders suveränitet, krigsförbrytelse, åsidosättandet av folkrätten och Genève-konventionen, stormanloppet mot habeas corpus och maktdelningen, polisstat här hemma, ständig inblandning i andra länders inre angelägenheter, det gränslösa hyckleriet.

Den förändring som kommer är det amerikanska imperiets undergång. Härskaren har gjort slut på pengarna och inflytandet. Såsom "Amerikas förste svarte president" kommer Obama att ingjuta hopp och därmed låta spektaklet pågå litet längre. Men det Nya Amerikanska Århundradet är redan över.

Paul Craig Roberts är doktor i ekonomi. Han var statssekreterare i finansdepartementet i Reaganadministrationen. Han har varit redaktör vid *Wall Street Journals* ledarsida och redaktör vid *National Review*. Han är medförfattare till boken *The Tyranny of Good Intentions*. Han kan nås under e-postadressen PaulCraigRoberts@yahoo.com

Originalartikeln publicerades på *Counterpunch* (www.counterpunch.com) den 10 november 2008 under rubriken *Obama, Rahm-bo and the End of the New American Century – Conned Again?*

Några ordförklaringar:

Likudnik – anhängare av det israeliska högerpartiet Likud.

Habeas corpus – ett i anglosaxisk lagstiftning hävdvunnet skydd för den enskilde mot godtycklig häktning.

Maktdelningen – av den franske upplysningstänkaren Montesquieu formulerad men egentligen redan i antiken (Grekland och Rom) praktiserad princip för den offentliga maktens uppdelning i från varandra självständiga grenar. I exempelvis Förenta staterna företräder presidenten den verkställande makten, kongressen den lagstiftande makten och högsta domstolen den i författningsärenden dömande makten. Att ingen av dessa grenar tillvällar sig makten över någon av de båda andra är enligt denna princip en av förutsättningarna för en fungerande rättsstat.

LA den 16 november 2010.

Utlagd på internet den 16 november 2010.

Senast ändrad den 18 mars 2011.